

Udvalget ogsaa. Er det Mening, at man kun skal gaa ind paa Noget, som en Minister under et eller andet Forhold kan gaa ind paa, veed jeg ikke, hvor vi lande. Nei, mit Standpunkt i denne Sag er det samme som i andre, at det, man anser for rigtigt, skal man gaa ind paa, og det, man ikke anser for rigtigt, skal man ikke gaa ind paa. Og jeg anser nu de Forslag for aldeles urigtige, som ere stillede af Ministeren og Udvalget om dette Punkt. Derfor har jeg anset det for min Pligt at stille dette Endringsforslag om Tuberkulosen. I dette Endringsforslag udtales der, at Cieren har Ret til at fordrø det tuberkuløse Dyr nedslaaet, naar han derom henvender sig til Politimesteren. (R. Jensen: Til Politiet!) Det erede Medlem fra Nyborg siger Politiet. Jeg har udtrykkelig taget det Forbehold, at Spørgsmaalet om Politiet bør klares, før denne Sag forlader dette Thing, og derfor mener jeg, at det erede Medlem kan være tilfreds med min Stilling overfor Politiet. Naar Cieren saaledes har henvendt sig til Politimesteren, skal Politimesteren uophødelig sende en Dyrslæge til Stedet, som undersøger Forholdet og afgiver sin Indberetning, der derefter uden Ophold skal afgives til Politimesteren, om, hvorvidt han mener, at Sygdommen er tilstede eller ikke. Hvis Sygdommen er tilstede, skal Dyret tageres, og efter at det er taget, og Værdien af Huden og Kjødet, naar det kan bruges til Mennekesføde, er fradragen, skal Cieren have Halvdelen af den saaledes udfundne Sum. Jeg mener i Sagens Interesse, at Cieren bør have den ene Halvdel af Udgifterne godtgjort. For at forhindre Misbrug fra Cierens Side og for at hindre ham i ad den Vej at skaffe sig et billigt Dyrslægetilshyn til sine Kreaturer, har jeg tilføjet, at naar Dyrslægeerklæringen gaar ud paa, at det ikke menes, at der er Tuberkulose tilstede, da skal Cieren bære alle Udgifterne, medmindre han desuagtet forlanger, at Dyret skal nedslaaes. Viser det sig da, at Dyret har Tuberkulose, skal han have fuld Erstatning. Men hvis det ikke har den, skal han bære alle Omkostningerne og ikke have nogen som helst Erstatning. Det er den Hovedregel, jeg har opstillet. De efterfølgende Bestemmelser 2, 3 og 4 kan jeg kun gaa ind paa under den Forudsætning, at det under 1 Anførte bliver

vedtaget, thi jeg vil have en Afgang for vedkommende Eier til at fri sig for Politiet eller det Offentlige, som blander sig ind i hans Forhold og paalægger ham betydelige Bekostninger og betydelige Ulemper. Jeg vil have, at han skal kunne sige: Nei, nu vil jeg frigjøre mig for dette Lag ved, at jeg fordrer mit Dyr nedslaaet, jeg vil have en Ende paa den Historie. Jeg mener, at dette Forslag i og for sig er saa billigt, at det ikke i Længden kan møde Modstand. Jeg vil saaledes paa det Indstændigste anbefale Folkethinget at stemme for mit Endringsforslag, men derimod at stemme imod Udvalgets Endringsforslag Nr. 15—20, begge indbefattede, da mine Endringsforslag træde i Stedet for dem. — Jeg har endnu et Endringsforslag at omtale — Punkt 3—5 skal jeg ikke berøre — nemlig Nr. 4 af mine Forslag, der gaar ud paa, at Tallet „10“ i § 15, 3die Linie, forandres til „4“, det vil sige, at Minimum af Skatten skal sættes til 4 Kr. som i den gamle Lov i Stedet for 10 Kr. Vi maa jo huske paa, at det kan komme til at angaa meget smaa Politiovertrædelser, som f. Ex. naar en Mand fører et sgt Dyr over en Vej. I et saadant Tilfælde mener jeg, at 4 Kr. kan være nok. Maximumbestemmelsen har jeg ikke rørt ved, idet jeg siger, at en Overtrædelse af alvorlig Art, bør den ogsaa straffes føleligt. Jeg vil altsaa anbefale ogsaa at stemme for mit Endringsforslag under Nr. 4.

Der er et Forhold til, som jeg nok kunde have ønsket at stille Endringsforslag om, men jeg har undladt det, idet det ikke for mig er noget væsentligt. Det er Dyrslægehonorarerne. Det vil blive en ligesaa indbringende Forretning for Dyrslægerne, som det nu er for Lægerne efter den Lov, som vi havde til Behandling forleden, hvor dette særlig blev omtalt. Thi Dyrslægehonoraret og Dyrslægegødgjørelsen er bleven forhøjet med over en Trediedel ud over, hvad det nu er, og saaledes som det nu er, er det virkelig tilstrækkeligt. Der er vist ikke indkommet nogen Klage over, at Dyrslægehonoraret nu var for lille, men dette Punkt har jeg ikke villet stille Endringsforslag om, thi kunne vi iøvrigt faae en god Lov, skal det ikke være nogen Hindring fra min Side, skjøndt jeg vil udtale, at Betalingen, saaledes som den er foreslaaet, er urimelig høj,